

Vendim nr. 220, datë 17.09.2025

Kolegji i Gjykatës Kushtetuese të Republikës së Shqipërisë, i përbërë nga:

Fiona Papajorgji,	Kryesuese
Marjana Semini,	Anëtare
Illir Toska,	Anëtar

në datën 17.09.2025 mori në shqyrtim paraprak kërkesën nr. 15 (E) 2025 të Regjistrimit Themeltar, që i përket:

KËRKUES: ERJON RAMA, përfaqësuar nga avokat Alban Qafa, me prokurë.

OBJEKTI: Shfuqizimi i vendimeve nr. 467, datë 29.07.2024 të Gjykatës së Posaçme të Shkallës së Parë për Korrupsionin dhe Krimin e Organizuar; nr. 43, (87-2024-267) datë 19.09.2024 të Gjykatës së Posaçme të Apelit për Korrupsionin dhe Krimin e Organizuar; nr. 00-2025-148, datë 30.01.2025 të Kolegjit Penal të Gjykatës së Lartë, si të papajtueshme me Kushtetutën e Republikës së Shqipërisë.
Konstatimi i shkeljes të së drejtës së pronës së kërkuesit dhe rivendosja e së drejtës së shkelur ose kthimi i çështjes për rishqyrtim në Kolegjin Penal të Gjykatës së Lartë.

BAZA LIGJORE: Nenet 41, pika 1, 42, 131, pika 1, shkronja “f” dhe 142 të Kushtetutës së Republikës së Shqipërisë (*Kushtetuta*); nenet 6 dhe 8 të Konventës Evropiane për të Drejtat e Njeriut (*KEDNJ*), si dhe neni 1 i Protokollit nr. 1 të saj; nenet 27, 31, 31/a, 71, 71/a dhe 72 të ligjit nr. 8577, datë 10.02.2000 “Për organizimin dhe funksionimin e Gjykatës Kushtetuese të Republikës së Shqipërisë”, të ndryshuar (*Ligji Organik i Gjykatës*).

Kolegji i Gjykatës Kushtetuese (*Kolegji*), pasi dëgjoji relatorin e çështjes Ilir Toska, shqyrtoi kërkesën, dokumentet shoqëruese, si dhe diskutoi çështjen në tërësi,

V Ë R E N:

I

Rrethanat e çështjes

1. Në datën 14.04.2022, Prokuroria e Posaçme kundër Korrupsionit dhe Krimit të Organizuar (*Prokuroria e Posaçme*) ka regjistruar një procedim penal (*procedimi penal nr. 75/2022*), ndaj disa shtetasve, si të dyshuar për veprat penale “Vrasja me paramendim”, e mbetur në tentativë, dhe “Mbajtja pa leje dhe prodhimi i armëve, armëve shpërthyesë dhe i municionit”, të kryera në bashkëpunim në formën e grupit të strukturuar kriminal, të parashikuara nga nenet 78, paragrafi 2, 22, 278, 28, paragrafi 4, 333/a dhe 334 të Kodit Penal (*KP*), si dhe për veprat penale dhe “Mbajtja pa leje dhe prodhimi i armëve, armëve shpërthyesë dhe i municionit”, e kryer në bashkëpunim dhe “Përkrahja e autorit të krimit”, të parashikuara nga nenet 278 dhe 302 të KP-së.

2. Gjatë hetimit paraprak të këtij procedimi penal, si rezultat i bashkëpunimit me organet e drejtësisë të disa prej personave të hetuar, janë zbuluar të dhëna të rëndësishme me interes edhe për disa ngjarje të rënda kriminale, të pazbuluara më parë, për disa vrasje, vrasje të mbetura në tentativë, krijimin e kushteve dhe mjeteve materiale për të kryer vrasje, vjedhje me dhunë dhe me armë, vepra dhune, shkatërrim prone me lëndë plasëse etj. Mbështetur në këto të dhëna, por edhe atyre të mbledhura më parë, është arritur në identifikimin e disa autorëve të dyshuar të këtyre veprave penale, ndërsa procedimet e regjistruara më parë janë rifilluar dhe bashkuar në një procedim penal të vetëm.

3. Në kuadër të këtij procedimi penal, përmes bashkëpunimit edhe me autoritetet gjyqësore të huaja, janë administruar të dhëna për komunikime të shtetasve shqiptarë në aplikacionin SkyEcc, nga të cilat, të ndërthurura edhe me ato të mbledhura gjatë hetimit paraprak, është ngritur dyshimi për ekzistencën e një organizate kriminale të përfshirë në trafikun ndërkombëtar të drogës, kryesisht të kokainës, vrasjeve me pagesë, sigurimin e kushteve dhe mjeteve materiale për të kryer vrasje, korrupsionin e funksionarëve të sistemit të drejtësisë, rekrutimin e punonjësve të policisë për marrjen e informacioneve me vlerë për qëllimet e organizatës, si dhe pastrimin e produkteve të veprimtarisë së tyre kriminale. Është ngritur dyshimi se organizata kriminale është krijuar dhe drejtohej nga tre shtetas të identifikuar dhe lidhjet e tyre

në Amerikën Latine, ku sigurohej lënda narkotike dhe në Evropë, ku ajo eksportohej dhe shpërndahej. Anëtarët e organizatës dyshohej, po ashtu, se kanë rekrutuar lidhje të tyre shoqërore, miqësore dhe bashkëpunuese edhe në Shqipëri, ku përmes të cilëve një pjesë të të ardhurave të gjeneruara nga trafiku ndërkombëtar i drogës i kanë investuar kryesisht në sektorin e ndërtimit dhe të pasurive të paluajtshme. Janë siguruar të dhëna, sipas të cilave anëtarët e organizatës kanë krijuar operatorë ekonomikë dhe regjistruar ato në emër të lidhjeve të tyre ose kanë përdorur operatorë ekzistues, duke mos ekspozuar poseduesit *de facto* dhe përdorur lidhjet e tyre si kamuflim/koperturë, me qëllim pastrimin e parave të gjeneruara nga aktiviteti kriminal. Po kështu, janë siguruar të dhëna se personi nën hetim A, i dyshuar si kreu i organizatës kriminale, në disa raste, ka bërë transferim të vlerave monetare të konsiderueshme nëpërmjet përdorimit të zyrave të këmbimit valutor (Exchange) brenda dhe jashtë vendit, duke ua dërguar personave të besuar me qëllim bërjen e pagesave për ngarkesat e lëndës narkotike, si dhe për kryerjen e investimeve në Shqipëri, por edhe jashtë saj. Po kështu, janë siguruar të dhëna edhe për blerjen e pasurive të paluajtshme dhe regjistrimin e tyre në emër të personave të tretë, me qëllim fshehjen/zhdukjen e origjinës së burimit të të ardhurave, si produkte të veprës penale ose të veprimtarisë kriminale.

4. Ndër të tjera, janë siguruar të dhëna se shtetasi B është një nga personat e besuar të personit nën hetim A. Dyshohet se ai menaxhon vlera monetare në sasi të konsiderueshme për llogari të personit nën hetim A dhe se ka kryer veprime aktive për pastrimin e produkteve të veprës penale ose të veprimtarisë kriminale. Ky shtetas, ndër të tjera, dyshohet se ka marrë nga kreu i dyshuar i organizatës kriminale vlera monetare të konsiderueshme në formë huaje në informalitet dhe i ka investuar në sektorin e ndërtimit, me qëllim formalizimin e tyre për llogari të A. Po kështu, ky shtetas ka shitur pasuri të paluajtshme për llogari të personit nën hetim A, përmes personave të tretë në lidhje familjare, miqësore ose bashkëpunuese me të. Nga deklarimet e bashkëpunëtorëve të drejtësisë, por edhe nga të dhënat në aplikacionin SkyEcc, janë siguruar të dhëna se mes personave nën hetim A dhe B është biseduar edhe për dy vila, që A dhe vëllai i tij (edhe ai person nën hetim) kanë marrë në vitin 2020 në kompleksin e banimit që ndërtonte në Tiranë shoqëria X, e krijuar nga B dhe aktualisht e vëllait të tij. Në bisedë, përveç vendndodhjes, vilat janë identifikuar me ngjyrë dhe numër. Ndërkohë, në datën 06.06.2024 është kryer këqyrja e regjistrimit elektronik të kadastrës për pasuri të regjistruara në emër të shoqërisë X dhe, në vijim, në datën 07.06.2024 është realizuar këqyrja e këtij regjistri për pasuri të kësaj shoqërie me vendndodhje në kompleksin e banimit në Tiranë. Nga kjo këqyrje, referuar të dhënave të bisedës mes A dhe B, është konstatuar se një nga vilat figuronte e regjistruar, me status “regjistrim i përkohshëm”, në emër të kërkuesit

Erjon Rama. Sipas një kontrate noteriale shitblerjeje, kërkuesi e ka blerë këtë pasuri nga shoqëria X në datën 10.03.2023.

5. Në datën 27.07.2024 Prokuroria e Posaçme, bazuar në nenin 274 të Kodit të Procedurës Penale (*KPP*), i ka kërkuar gjykatës vendosjen e masës së sigurimit pasuror të sekuestros preventive, ndër të tjera, edhe mbi pasurinë e regjistruar në emër të kërkuesit, për shkak se ekzistonin dyshime të arsyeshme se ajo ishte produkt i veprës penale, i gjeneruar me të ardhura të përftuara nga aktiviteti kriminal (trafikimi i narkotikëve) i organizatës kriminale anëtarë të së cilës janë nën hetim dhe se disponimi i lirë i saj mund të rëndonte ose të zgjaste pasojat e veprës penale.

6. Gjykata e Posaçme e Shkallës së Parë për Korrupsionin dhe Krimin e Organizuar (*GJKKO-ja e Shkallës së Parë*), me vendimin nr. 467, datë 29.07.2024, në dhomën e këshillimit, ka vendosur pranimin e kërkesës së Prokurorisë së Posaçme, duke caktuar masën e sigurimit pasuror të sekuestros preventive edhe mbi pasurinë e paluajtshme të regjistruar në emër të kërkuesit dhe ka ngarkuar Agjencinë për Administrimin e Pasurive të Sekuestruara dhe të Konfiskuara për administrimin dhe përdorimin edhe të saj. Ajo gjykatë, në kuptim të përmbajtjes së nenit 274 të *KPP*-së, ka vlerësuar praninë e elementeve *fumus delicti* dhe *periculum in mora*, si kushte për vendosjen e masës së sekuestros preventive, duke evidentuar në vijim parashikimet e pikës 2 të kësaj dispozite. Në këtë kuadër, sipas saj, evidentohet prania e elementit *fumus commissis delicti* dhe e atij të lidhjes së posaçme, funksionale dhe jo të rastësishme mes sendit dhe veprimit penal të kundërligjshëm. Sipas gjykatës, ka dyshime të arsyeshme se personi nën hetim A, në bashkëpunim edhe me persona të tjerë nën hetim, por edhe me persona ende të paidentifikuar, kanë kryer veprën penale të pastrimit të produkteve të veprës penale dhe se ekziston dyshimi se edhe pasuria e paluajtshme e regjistruar në emër të kërkuesit mund të jetë produkt i veprimtarisë kriminale në kuptim të nenit 36 të *KP*-së, duke e gjetur të drejtë lidhjen që Prokuroria e Posaçme ka bërë midis kësaj pasurie dhe veprimtarisë kriminale që dyshohet se është kryer. Në vijim, gjykata ka vlerësuar se disponimi i lirë i kësaj pasurie mund të sjellë tjetërsimin e saj tek të tretët dhe, për rrjedhojë, do të rëndonte pasojat e veprës penale.

7. Vendimi i *GJKKO*-së së Shkallës së Parë është ekzekutuar nga oficeri i Policisë Gjyqësore dhe kërkuesi është njohur me vendimin, duke paraqitur ankim në gjykatën e apelit. Po kështu, është paraqitur ankim edhe nga persona të tjerë të prekur nga urdhërimet e vendimit për vendosjen e masës së sekuestros preventive për pasuri të tjera. Ankimet janë bashkuar dhe shqyrtuar në një gjykim të vetëm. Në përfundim, Gjykata e Posaçme e Apelit për Korrupsionin dhe Krimin e Organizuar (*GJKKO-ja e Apelit*), me vendimin nr. 43 (87-2024-267), datë

19.09.2024, ndër të tjera, ka vendosur miratimin e vendimit të GJKKO-së së Shkallës së Parë në lidhje me vendosjen e sekuestros preventive mbi pasurinë e regjistruar në emër të kërkuesit. Edhe sipas asaj gjykate, ekzistojnë kriteret ligjore që masa synon, nëpërmjet shmangies së disponimit të lirë të sendit, produkt i veprës penale, në ndalimin e rëndimit ose të zgjatjes së pasojave të veprës penale tashmë të dyshuar si të konsumuar dhe eliminimin e rrezikut të rëndimit ose të zgjatjes së pasojave të saj, ose lehtësimin e kryerjes së veprave të tjera penale. Ajo gjykatë ka vlerësuar se për vendosjen e masës së sigurimit pasuror, sikurse dhe sekuestroja preventive, kërkohet ekzistenca e dyshimit, prova e krimit (*fumus delicti*), duke qenë të parëndësishme njohja e autorit të krimit ose fajësia e tij, sikundër edhe përkatësia e pronësisë së sendit. Sipas saj, në rastin konkret, krijohet dyshimi i arsyeshëm se personat nën hetim, të identifikuar si pjesëtarë të një organizate kriminale që merren me trafikun ndërkombëtar të drogës, të ardhurat e gjeneruara nga ky aktivitet i kanë investuar edhe në Shqipëri, në sektorin e ndërtimit dhe të pasurive të paluajtshme, ku në bashkëpunim edhe me persona të tjerë, të cilët, po ashtu, dyshohet se kanë konsumuar edhe veprën penale të pastrimit të produkteve të veprës penale ose të veprimtarisë kriminale. Ajo ka vlerësuar se pasuria e vendosur nën sekuestron preventive është një pasuri që mund të konfiskohet në kuptim të nenit 36, pikat 1, shkronja “b” dhe 2, të KP-së, duke qenë i zbatueshëm në këtë rast neni 274, pika 2, i KPP-së, për vendosjen e sekuestros së mundshme funksionale, pasi nga disponimi i lirë i saj krijohet rrezik/dëm nga vonesa ose *periculum in mora*, deri në kalimin e vendimit në gjë të gjykuar. Gjykata e apelit ka vlerësuar se masa kufizuese e së drejtës së pronësisë në rastin konkret është në përputhje standardet kushtetuese dhe ato konventore, pasi kufizimi parashikohet nga ligji, është i nevojshëm dhe në përpjesëtim me gjendjen që e ka diktuar atë. Nga ana tjetër, për pretendimin e kërkuesit për fitimin e pasurisë në mënyrë të ligjshme dhe me të ardhura nga burime të ligjshme, gjykata është shprehur se kjo është një çështje që mbetet të verifikohet gjatë vijimit të hetimit të procedimit penal dhe se në këtë fazë të procedimit nuk ka asnjë pengesë ligjore për mbajtjen e sekuestros preventive, për sa kohë pasuria dyshohet të jetë produkt i veprës penale, duke qenë e parëndësishme për ligjin përkatësia e pronësisë së saj.

8. Për rekursin e kërkuesit, por edhe të disa personave të tjerë të prekur nga sekuestroja preventive, Kolegji Penal i Gjykatës së Lartë, në dhomën e këshillimit, me vendimin nr. 00-2025-148, datë 30.01.2025, ndër të tjera, ka vendosur mospranimin e tyre. Për sa i përket rekursit të kërkuesit, ai kolegji ka arritur në përfundimin se shkaqet e parashtruara nuk referojnë në përcaktimet e nenit 432, pika 1, të KPP-së, pasi nuk janë të tilla që të paraqesin rëndësi për njësimin ose zhvillimin e praktikës gjyqësore, nuk sjellin pasoja në vlefshmërinë e vendimit, si dhe nuk

evidentohet që vendimi i kundërshtuar të jetë në kundërshtim me praktikën e Kolegjit Penal ose të Kolegjeve të Bashkuara. Ai kolegji ka vërejtur se GJKKO-ja e Apelit ka arsyetuar mjaftueshëm për ekzistencën e kushteve ligjore për vendosjen dhe mbajtjen e masës së sekuestros preventive, duke mos pasur shkaqe për cenimin e vendimmarrjes së saj. Në veçanti, ai ka vlerësuar se pavarësisht pretendimeve për ligjshmërinë e burimit të krijimit të pasurisë së sekuestruar dhe akteve në mbështetje të tij, nga arsyetimi i gjykatave më të ulëta konstatohet se aktet provuese të organit procedues janë të afta për krijimin e dyshimit për caktimin e masës së sigurimit pasuror. Po sipas tij, hetimet paraprake kanë karakter dinamik dhe kështu vendimmarrjet e kësaj faze mund të shqyrtohen periodikisht dhe, në këtë kuptim, çdo i interesuar që është prekur nga masa e sekuestros mund të kërkojë mbrojtje gjyqësore në varësi të të dhënave të grumbulluara gjatë hetimeve paraprake ose zhvillimeve të ndodhura. Ai ka theksuar se objekt sekuestrimi preventiv mund të jetë çdo e mirë (pasuri), ndaj kujtdo që i përket, për rrjedhojë edhe ndaj një personi që nuk ka lidhje me krimin, për sa kohë që, megjithëse në mënyrë indirekte, pasuria është e lidhur me krimin dhe, nëse lihet lirisht në dispozicion, mund të përbëjë rrezik për rëndimin ose zgjatjen e pasojave të veprës penale ose lehtësimin e kryerjes së fakteve të mëtejshme penale. Po kështu, kolegji e ka gjetur të drejtë argumentimin e gjykatës së apelit për kufizimin e përkohshëm të së drejtës kushtetuese të pronës, duke vlerësuar se interesi publik justifikon masën, pasi kufizimi është i parashikuar nga ligji, ka qenë i nevojshëm dhe në përpjesëtim me gjendjen që e ka diktuar.

9. Në datën 30.05.2025 kërkuesi i është drejtuar Gjykatës Kushtetuese (*Gjykata*) me ankim kushtetues individual, sipas objektit të tij.

II

Pretendimet e kërkuetit

10. ***Kërkuesi***, në mënyrë të përmbledhur, ka pretenduar se i është cenuar:

10.1. *E drejta për një proces të rregullt ligjor*, e garantuar nga neni 42 i Kushtetutës, në drejtim të:

10.1.1. *Së drejtës së aksesit*, për shkak se:

10.1.1.1. Edhe pse kërkuesi ka paraqitur prova për ligjshmërinë e fitimit të pasurisë kur është pyetur nga prokurori, por edhe përpara gjykatave, pretendimet dhe provat e tij nuk gjejnë pasqyrim dhe as janë trajtuar, duke mos marrë ai përgjigje përfundimtare.

10.1.1.2. Kërkesa e prokurorit në gjykatën e shkallës së parë është shqyrtuar pa praninë e palëve dhe pa dhënë arsye në këtë drejtim. Dispozitat procedurale që rregullojnë sekuestron preventive nuk parashikojnë ndonjë mënyrë të veçantë gjykimi, as kamerale dhe as me palë. Ligjvënësi, në raste të tjera, është shprehur qartë për gjykimin e kërkesave në dhomën e këshillimit. Nisur nga kjo, vullneti i ligjvënësit për shqyrtimin e kërkesave për vendosjen e masës së sekuestron preventive është gjykimi i tyre në formën tradicionale, pra në seancën gjyqësore me praninë e palëve. Për rrjedhojë, mosthirrja e kërkuesit dhe zhvillimi i seancës në prani vetëm të përfaqësuesit të Prokurorisë së Posaçme e bën absolutisht të pavlefshëm vendimin e gjykatës së shkallës së parë.

10.1.1.3. Arsyetimi i vendimeve të gjykatave është formal dhe pa analizë ligjore e faktike, gjë që përbën jo vetëm mungesë arsyetimi, por edhe çështje të mungesës së një gjykimi të drejtë, pasi e kanë bërë praktikisht të pamundur për kërkuesin që të kundërshtonte vendimet në mënyrë kuptimplotë.

10.1.2. *Parimit të barazisë së armëve dhe të kontradiktoritetit, pasi:*

10.1.2.1. Prokuroria dhe gjykatat nuk kanë pranuar provat e kërkuesit dhe nuk kanë lejuar paraqitjen e tyre në gjykim, duke u treguar të njëanshme dhe duke e vënë atë në pozitë të pafavorshme në krahasim me organin e prokurorisë.

10.1.2.2. Gjykatat kanë pranuar se transkriptet e përgjimeve të marra nga autoritetet e huaja japin indicie dhe justifikojnë vendosjen e sekuestron preventive, por ato nuk përbëjnë, më vete, pa u harmonizuar me prova dhe të dhëna të tjera, bazë për të lindur dyshim i arsyeshëm dhe as prova të mjaftueshme rrethore. Edhe nëse do të konsiderohet se në këtë rast kemi të bëjmë me prezumime fakti, ato nuk rezultojnë të arsyeshme dhe nuk kanë respektuar të drejtën e mbrojtjes së kërkuesit për sa kohë prezumimi i faktit konkret është i diskutueshëm në kushtet kur nuk është provuar lidhja e sendit me veprën penale, as lidhja e kërkuesit me personat e dyshuar dhe as lidhja e të ardhurave të kërkuesit me personat e dyshuar dhe e të ardhurave të tyre. As prokuroria dhe as gjykatat nuk kanë kryer verifikimin e duhur në këto drejtime.

10.1.2.3. Vendimi i gjykatës së shkallës së parë është marrë jashtë kontradiktoritetit me palën që preket nga sekuestrimi, ndërkohë që edhe pse ky vendim u kundërshtua nga kërkuesi në gjykatat më të larta, këto të fundit dështuan të arsyetojnë për mungesën e mbështetjes ligjore për të vënë dorë mbi pasurinë e tij, duke përdorur përgjigje steriotipe dhe duke mos u dhënë përgjigje pretendimeve të tij.

10.1.2.4. Mungesa e kundërshtimit substancial të masës përpara gjykatave, mungesa e marrjes së provave të paraqitura dhe që vlerësoheshin të nevojshme për mbrojtjen e interesave të kërkuesit, si dhe mungesa e vlerësimit të tyre nga gjykatat e bën procesin të parregullt. Edhe pse kërkuesit iu kalua barra e provës për të provuar ligjshmërinë e pasurisë dhe të ardhurave, si dhe pse ai veproi në përputhje me këtë detyrim, duke paraqitur prova në këtë drejtim, ato nuk u morën në konsideratë dhe as u shqyrtuan nga prokuroria e gjykatat. Autoritetet publike nuk kanë treguar ndonjë metodë të besueshme për mënyrën sesi është lidhur sendi me procedimin penal dhe as për llogaritjen e të ardhurave dhe shpenzimeve të kërkuesit, pjesërisht të fituara nga familja dhe pjesërisht nga veprimtaria e tij.

10.1.3. *Standardit të arsytimit*, pasi vendimet gjyqësore janë mbështetur në dyshime pa vlerësuar objektivisht prezumimet e faktit. Në to mungon arsyetimi për lidhjen e sendit me veprat penale, për lidhjen e kërkuesit me personat e dyshuar ose të lidhjes mes të ardhurave të kërkuesit me ato të personave të dyshuar. Po kështu, mungon arsyetimi për pretendimet e kërkuesit rreth ligjshmërisë së fitimit të pasurisë dhe të burimit të saj, në një kohë kur ai ka paraqitur prova në këtë drejtim. Gjykatat kanë dështuar të arsyetojnë se përse masa është në përputhje me ligjin dhe proporcionale në raport me qëllimin e ndjekur, për më tepër kur kërkuesi nuk është as person nën hetim dhe as rezulton i përfshirë në ndonjë nga veprimet që referohen të jenë kryer nga personat e dyshuar. Meqenëse nuk është vërtetuar as kryerja e një krimi dhe as lidhja e sendit me veprën penale, është e vështirë të kuptohet sesi mund të sekuestrohet pasuria e kërkuesit dhe kufizuar atij të gjitha tagrat e pronësisë për një pronë të fituar në mënyrë të ligjshme.

10.2. *E drejta e pronës private*, sepse ndërhyrja në këtë të drejtë, për shkak të masës së sekuestros preventive, nuk përmbush kriteret kushtetuese dhe ato konventore, pasi:

- 10.2.1. Ndonëse sekuestrimi formalisht është bazuar në nenin 274 të KPP-së, në rastin konkret nuk ekziston asnjë nga kushtet për vendosjen e kësaj mase, ndërsa gjykatat nuk kanë argumentuar dhe justifikuar lidhjen mes kërkuesit ose edhe të pasurisë së tij me personat nën hetim, apo me veprat penale që ata dyshohen. Edhe pse kërkuesi provoi burimin dhe ligjshmërinë e të ardhurave të tij, gjykatat nuk morën parasysh provat dhe as i vlerësuan ato, duke arritur në përfundime kontradiktore për ligjshmërinë e sendit, mbështetur në mënyrë të njëanshme vetëm në referimet e prokurorisë. Në këtë kuptim, ndërhyrja konsiderohet se nuk është bërë me ligj, pasi mungesa e lidhjes mes sendit të sekuestruar dhe veprës penale rrëzon ekzistencën e interesit publik, për sa kohë që i tillë nuk mund të jetë kufizimi i një prone të fituar ligjërisht.
- 10.2.2. Nuk përmbushet as kriteri i proporcionalitetit në drejtim të nevojës, përshtatshmërisë dhe ashpërsisë, të cilat jo vetëm nuk ekzistojnë, por as janë analizuar nga gjykatat. Kërkuesi është zhveshur nga të tre tagrat e pronësisë, pasi prona ka kaluar në administrim të një organi shtetëror dhe ai nuk ka mundësi ta posedojë dhe ta gëzojë atë. Kërkuesi në gjykim nuk ka synuar të kundërshtojë provat e prokurorisë për marrëdhëniet mes personave të dyshuar me të cilët ai nuk ka asnjë lidhje, por sjelljen e autoriteteve publike që janë nisur mbi prezumime fakti, por pa verifikuar dhe hetuar për të drejtat e tij dhe pa marrë në konsideratë provat e tij. Ai e ka blerë pasurinë ndërsa ajo ka qenë në qarkullim civil dhe fakti që kontrata është lidhur me një person që më pas është hetuar si i përfshirë në veprimtari të paligjshme ose që pasuria fillimisht ka qenë e destinuar për persona të tjerë, nuk kanë asnjë relevancë për kërkuesin.
- 10.3. *Së drejtës për jetë private dhe familjare*, e cila është e pandashme nga e drejta e pronës, si aspekte që lidhen edhe me dinjitetin dhe personalitetin e njeriut. Në mungesë të një lidhjeje mes kërkuesit ose dhe të pasurisë së tij me personat nën hetim, apo edhe me veprat penale që ata dyshohen, kërkuesi dhe familja e tij janë detyruar që të provojnë, për një periudhë të shtrirë në kohë, për më tepër edhe pse nuk janë subjekte të procedimit penal ose të lidhur me të, burimin e pasurive të tyre të luajtshme dhe të paluajtshme. Shtrirja e lidhjes së sendeve të sekuestruara edhe ndaj personave të tretë, bazuar mbi prezumime fakti, pa bazë provash dhe pa asnjë hetim të thelluar, ka vendosur mbi kërkuesin dhe familjen e tij një barrë prove të tepruar që

nuk i takon në kuptim të ligjit. Ndërhyrja në këtë të drejtë nuk plotëson kriteret e ligjshmërisë dhe të proporcionalitetit, duke vlejtur të njëjtat argumente, si dhe për atë në të drejtën e pronës, ndërkohë që gjykatat nuk kanë bërë asnjë analizë në këtë drejtim.

III

Vlerësimi i Kolegjit

A. Për legjitimitimin e kërkuarit

11. Çështja e legjitimitimit (*locus standi*) është një ndër aspektet kryesore që lidhet me nisjen e një procesi kushtetues. Sipas neneve 131, pika 1, shkronja “f” dhe 134, pikat 1, shkronja “i” dhe 2, të Kushtetutës, si dhe nenit 71 të Ligjit Organik të Gjykatës, çdo individ, person fizik ose juridik, subjekt i së drejtës private dhe publike, mund të vërë në lëvizje Gjykatën për gjykimin përfundimtar të ankesave kundër çdo akti të pushtetit publik ose vendimi gjyqësor që cenon të drejtat dhe liritë themelore të garantuara në Kushtetutë. Ankimi kushtetues individual, në çdo rast, duhet të plotësojë kriteret kumulative të nenit 71/a të Ligjit Organik të Gjykatës, që lidhen me shterimin e mjeteve juridike, afatin e paraqitjes së kërkesës, pasojat negative të pësuar në mënyrë të drejtpërdrejtë e reale dhe mundësinë për rivendosjen e së drejtës së shkelur, si dhe rregullimet e veçanta ligjore të shqyrtimit paraprak të kërkesës.

12. Në lidhje me legjitimitimin *ratione personae*, kërkuari ka kundërshtuar procesin gjyqësor në të cilin ka qenë palë dhe përmes të cilit është vendosur sekuestrimi i pasurisë në pronësi të tij, për rrjedhojë ka interes të drejtpërdrejtë për vënien në lëvizje të këtij gjykimi, në kuptim të neneve 131, pika 1, shkronja “f” dhe 134, pikat 1, shkronja “i” dhe 2, të Kushtetutës.

13. Në lidhje me kriterin *shterimit të mjeteve juridike efektive*, Gjykata në jurisprudencën e saj ka theksuar se, sipas nenit 131, pika 1, shkronja “f”, të Kushtetutës, ajo vendos për gjykimin përfundimtar të ankesave të individëve, pasi të jenë shteruar në formë e substancë mjetet e zakonshme të ankimit për mbrojtjen e të drejtave kushtetuese, që individi pretendon se i janë cenuar nga akti i pushtetit publik. Duke qenë se mbrojtja kushtetuese ka një funksion subsidiar, ajo mund të kërkohet vetëm për një vendim përfundimtar, të çfarëdolloj forme, që përmbyll procesin gjyqësor (*shih vendimet nr. 5, datë 17.03.2022; nr. 14, datë 11.03.2022; nr. 29, datë 30.03.2017 të Gjykatës Kushtetuese*). Si përjashtim, Gjykata ka vlerësuar se vendimet për rivendosjen e masës së sekuestrimit, ndonëse me karakter të përkohshëm dhe nuk vendosin për

themelin e çështjes, ndërhyjnë në të drejtat kushtetuese individuale, ndaj konsiderohen me natyrë përfundimtare për qëllime të kontrollit kushtetues (*shih vendimet nr. 33, datë 20.05.2025; nr. 29, datë 16.04.2024; nr. 18, datë 19.03.2024 të Gjykatës Kushtetuese*).

14. Në çështjen konkrete, në aspektin procedural, Kolegji vëren se kërkuesi ka paraqitur ankim kushtetues individual pas përfundimit të procesit gjyqësor dhe pasi ka shteruar në formë mjetet e zakonshme të ankimit ndaj vendimeve të gjykatave më të ulëta për vendosjen e masës së sigurimit pasuror të sekuestros preventive, ndaj, në këto rrethana, vendimi që ka përmbyllur procesin gjyqësor konsiderohet përfundimtar për efektet e gjykimit kushtetues.

15. Në lidhje me aspektin substancial, Kolegji vëren se kërkuesi ka pretenduar, ndër të tjera, cenimin e së drejtës për proces të rregullt ligjor në drejtim të *së drejtës së aksesit*, duke e argumentuar këtë me mospasqyrimin dhe mostrajtimin nga prokurori dhe gjykatat të provave të tij për ligjshmërinë e fitimit të pasurisë, me mosshqyrtimin e kërkesës së prokurorit për vendosjen e sekuestros preventive në seancë gjyqësore me praninë e palëve, si dhe me mungesën e arsytimit të vendimeve të gjykatave, çka e ka bërë të pamundur praktikisht kundërshtimin e tyre. Po kështu, kërkuesi ka pretenduar edhe cenimin e *parimit të barazisë së armëve dhe të kontradiktoritetit*, duke e argumentuar këtë me moslejimin nga prokuroria dhe gjykatat të paraqitjes nga ai të provave në gjykim, me përdorimin nga gjykatat për marrjen e vendimeve të provave, transkriptet e përgjimeve të marra nga autoritetet e huaja, të cilat, sipas tij, nuk përbëjnë, më vete, pa u harmonizuar me prova dhe të dhëna të tjera, bazë për të lindur dyshim i arsyeshëm dhe as prova të mjaftueshme rrethore për të provuar lidhjen e tij me personat e dyshuar, ose lidhjen e të ardhurave të tij me personat e dyshuar dhe të ardhurat e tyre, me marrjen e vendimit nga gjykata e shkallës së parë në një proces jokontradiktor dhe dështimin e gjykatave më të larta për të arsyetuar mbi mungesën e mbështetjes ligjore për të vënë dorë mbi pasurinë e tij, si dhe me kalimin atij të barrës së provës për të provuar ligjshmërinë e pasurisë dhe të të ardhurave, kur dhe pse veproi në përputhje me këtë detyrim, prokuroria dhe gjykatat nuk i morën në konsideratë dhe as i shqyrtuan provat e tij.

16. Kërkuesi gjithashtu ka pretenduar edhe cenimin e *së drejtës së pronës private*, duke e argumentuar këtë edhe me mospërmbushjen e kriterit të proporcionalitetit të ndërhyrjes në drejtim të nevojës, përshtatshmërisë dhe ashpërsisë së masës së sekuestros provuese. Po sipas kërkuesit, atij i është cenuar edhe *e drejta për jetë private dhe familjare*, duke e argumentuar këtë me mospërmbushjen e kriterëve të ligjshmërisë dhe të proporcionalitetit të masës së sekuestros provuese, për shkak se ai dhe familja e tij janë detyruar që të provojnë, për një periudhë të shtrirë

në kohë, edhe pse nuk janë subjekte të procedimit penal ose të lidhur me të, burimin e pasurive të tyre të luajtshme dhe të paluajtshme.

17. Nga aktet dosjes gjyqësore të administruar për qëllime të këtij shqyrtimi, Kolegji konstaton se kërkuesi, pretendimet si më lart, nuk i ka ngritur më parë në gjykatat e zakonshme, por i ka parashtruar për herë të parë vetëm në ankimin kushtetues individual. Për rrjedhojë, Kolegji vlerëson se për këto pretendime ai nuk ka shteruar mjetet juridike efektive në dispozicion, në kuptim të nenit 131, pika 1, shkronja “f”, të Kushtetutës, ndaj ato nuk mund të merren në shqyrtim. Kurse pretendimet e tjera kërkuesi i ka ngritur në substancë përpara gjykatave të zakonshme, duke mos pasur kështu mjete të tjera në dispozicion përveç ankimit kushtetues individual.

18. Kërkuesi legjitimohet edhe *ratione temporis*, në kuptim të nenit 71/a, pika 1, shkronja “b”, të Ligjit Organik të Gjykatës, pasi vendimi gjyqësor më i fundit në kohë i kundërshtuar, ai i Kolegjit Penal të Gjykatës së Lartë, mban datën 30.01.2025, ndërsa ankimi kushtetues individual është paraqitur në datën 30.05.2025, pra brenda afatit ligjor 4-mujor.

19. Për sa i takon legjitimitet *ratione materiae*, kërkuesi ka pretenduar cenimin e së drejtës për proces të rregullt ligjor, të garantuar nga neni 42 i Kushtetutës, në drejtim të standardit të arsytimit të vendimit gjyqësor, ashtu edhe cenimin e së drejtës së pronës private, të garantuar nga neni 41 i Kushtetutës, në lidhje me ligjshmërinë e masës së sekuestrimit preventive.

20. Në lidhje me cenimin e *standardit të arsytimit*, sipas kërkuesit, vendimet gjyqësore janë mbështetur në dyshime pa vlerësuar objektivisht prezumimet e faktit. Sipas tij, në to mungon arsyetimi për lidhjen e sendit me veprat penale, për lidhjen e tij me personat e dyshuar, ose të lidhjes mes të ardhurave të tij me ato të personave të dyshuar. Po kështu, shprehet kërkuesi, mungon arsyetimi për pretendimet e tij rreth ligjshmërisë së fitimit të pasurisë dhe të burimit të saj, në një kohë kur ka paraqitur prova në këtë drejtim. Gjykatat, vijon ai, kanë dështuar të arsyetojnë se përse masa është në përputhje me ligjin dhe proporcionale në raport me qëllimin e ndjekur, për më tepër kur ai nuk është as person nën hetim dhe as rezulton i përfshirë në ndonjë nga veprimet që referohen të jenë kryer nga personat e dyshuar. Meqenëse nuk është vërtetuar as kryerja e një krimi dhe as lidhja e sendit me veprën penale, sipas kërkuesit, është e vështirë të kuptohet sesi mund të sekuestron pasuria e fituar nga ai në mënyrë të ligjshme.

21. Kurse për cenimin e *së drejtës së pronës*, kërkuesi ka pretenduar se, ndonëse sekuestrimi formalisht është bazuar në nenin 274 të KPP-së, në rastin konkret nuk ekziston asnjë nga kushtet për vendosjen e kësaj mase, për sa kohë gjykatat nuk kanë argumentuar dhe justifikuar lidhjen mes tij ose dhe pasurisë së tij me personat nën hetim, apo me veprat penale që ata dyshohen.

Po sipas tij, edhe pse provoi burimin dhe ligjshmërinë e të ardhurave, gjykatat nuk morën parasysh provat dhe as i vlerësuan ato, duke arritur në përfundime kontradiktore për ligjshmërinë e sendit, mbështetur në mënyrë të njëanshme vetëm në referimet e prokurorisë. Në këtë kuptim, shprehet kërkuesi, ndërhyrja konsiderohet se nuk është bërë me ligj, pasi mungesa e lidhjes mes sendit të sekuestruar dhe veprës penale rrëzon ekzistencën e interesit publik, për sa kohë që i tillë nuk mund të jetë kufizimi i një prone të fituar ligjërisht.

22. Gjykata ka theksuar se në rastin përjashtimor të kontrollit të vendimeve që vendosin masa me karakter të ndërmjetëm, ajo i trajton pretendimet e parashtruara në ankimin kushtetues individual në drejtim të të drejtave substanciale, ndërsa pretendimet që kanë të bëjnë me të drejtën për proces të rregullt ligjor trajtohen si aspekte procedurale të së drejtës substanciale të pretenduar të cenuar, ndaj, në këtë kuptim, ajo ndalet në aspekte të veçanta të së drejtës për proces të rregullt ligjor, për sa ato mund të ndikojnë drejtpërdrejt në të drejtën substanciale në vetvete (*shih vendimet nr. 79, datë 12.11.2024; nr. 29, datë 16.04.2024; nr. 18, datë 19.03.2024 të Gjykatës Kushtetuese*).

23. Për rrjedhojë, për sa kohë që pretendimet në drejtim të së drejtës për proces të rregullt në drejtim të standardit të arsytimit të vendimit gjyqësor kanë të bëjnë, në thelb, me përcaktimin e fakteve dhe me mënyrën e interpretimit dhe të zbatimit të dispozitave procedurale penale që përcaktojnë kriteret për vendosjen e masës së sekuestrës preventive, ato do të shqyrtohen në kuadër të së drejtës substanciale të pronës private, sipas nenit 41 të Kushtetutës dhe nenit 1 të Protokollit nr. 1 të KEDNJ-së në raport me nenin 17 të Kushtetutës, që lejon kufizimin e të drejtave kushtetuese sipas kriterëve të përcaktuara prej tij. Në këtë kuptim, bazuar në thelbin e pretendimeve të kërkuarit, Kolegji do të analizojë në vijim nëse ndërhyrja në rastin konkret, shkaktuar nga vendosja e masës së sigurimit pasuror të “sekuestrës preventive” ndaj pasurisë së paluajtshme të regjistruar në pronësi të kërkuarit, respekton kriterin kushtetues të kufizimit vetëm me ligj.

B. Për pretendimin e cenimit të së drejtës së pronës private

24. Gjykata ka pohuar se e drejta e pronës, e sanksionuar në nenin 41 të Kushtetutës, përfshin tre garanci që duhet të zbatohen në shqyrtimin e pretendimeve për cenimin e saj: garancia e parë ka të bëjë me parimin e gëzimit të qetë të pronës, e cila ka natyrë të përgjithshme; garancia e dytë ka të bëjë me kufizimet e lejueshme për të drejtën e pronës; garancia e tretë ka të bëjë me të drejtën e autoriteteve publike për të kontrolluar përdorimin e pronës në përputhje me interesin e

përgjithshëm (*shih vendimet nr. 33, datë 23.06.2025; nr. 18, datë 19.03.2024; nr. 53, datë 31.10.2023*).

25. Për sa i përket ndërhyrjes që vendimi i sekuestrimit bën tek e drejta e pronës, Gjykata, ndër të tjera, ka theksuar se ai duhet të jetë i ligjshëm, në kuptimin që të jetë vendosur me ligj dhe të ndjekë një qëllim të ligjshëm, në kuptim të interesit publik. Ekziston një hapësirë e gjerë vlerësimi për autoritetet publike në lidhje me zgjedhjen e mjeteve dhe atë çfarë konsiderohet në interes të përgjithshëm, me përjashtim të rasteve kur vendimi është haptazi i paarsyeshëm. Ndërsa pranohet dyshimi i arsyeshem në fillim të hetimeve penale si bazë për ndërhyrje në të drejtën e pronës, hetimet duhet të jenë të shpejta, në mënyrë që ndërhyrja të zgjasë për një kohë të kufizuar (*shih vendimet nr. 33, datë 23.06.2025; nr. 29, datë 16.04.2024; nr. 18, datë 19.03.2024 të Gjykatës Kushtetuese*). Po kështu, Gjykata ka pranuar se masa e sekuestrimit preventive ka natyrë parandaluese dhe synon të kufizojë përkohësisht disponimin e lirë edhe të një sendi produkt të veprës penale, me qëllim konfiskimin e tij në përfundim të procesit penal. Ajo vendoset gjatë procedimit penal dhe rëndon mbi pasurinë kur plotësohen kushtet ligjore. Dispozitat penale materiale dhe procedurale për sekuestron preventive janë të aksesueshme, por edhe mjaftueshmërisht të qarta në drejtim të sendeve mbi të cilat ato mund të veprojnë (*shih vendimin nr. 33, datë 23.06.2025 të Gjykatës Kushtetuese*).

26. Lidhur me standardin e arsytimit të vendimeve, Gjykata ka theksuar se e drejta për proces të rregullt ligjor përfshin edhe të drejtën për të pasur një vendim gjyqësor të arsyetuar, funksioni i të cilit është t'u tregojë palëve që ato janë dëgjuar, si dhe u jep mundësinë atyre ta kundërshtojnë atë (*shih vendimet nr. 33, datë 30.05.2023; nr. 11, datë 10.03.2023 të Gjykatës Kushtetuese*). Po në këtë drejtim, Gjykata është shprehur se vendimet e mospranimit të rekursit të Gjykatës së Lartë mund të arsyetohen në mënyrë të kufizuar, me kusht që në pjesën hyrëse të listohen shkaqet e rekursit. Arsyetimi i kufizuar nuk cenon standardin e arsytimit të vendimit gjyqësor, përderisa, në thelb, shpreh shkaqet e mospranimit të rekursit (*shih vendimet nr. 10, datë 07.03.2023; nr. 21, datë 16.04.2015; nr. 37, datë 19.09.2011 të Gjykatës Kushtetuese*).

27. Nga ana tjetër, Gjykata në mënyrë konstante ka pohuar se është detyrë e gjykatave të juridiksionit të zakonshëm të vlerësojnë faktet dhe provat e administruara, si dhe të interpretojnë ligjin për qëllim të procesit gjyqësor që ato zhvillojnë, ndërsa detyra e saj është të vlerësojë nëse gjatë procesit gjyqësor ka pasur shkelje të të drejtave kushtetuese, si dhe nëse zbatimi i ligjit ka qenë eventualisht arbitrarisht, në kuptimin që të bjerë ndesh haptazi me konceptin e gjykimit të drejtë, të përcaktuar në nenin 42 të Kushtetutës. Gjykata nuk vepron si shkallë e katërt gjykimi, por ajo

ndërhyn atëherë kur gabimi ligjor ose faktik nga gjykatat e juridiksionit të zakonshëm është aq i dukshëm, sa një gjykatë e kujdesshme nuk mund ta kishte bërë ndonjëherë ose është i tillë që gjykimin e bën të padrejtë (*shih vendimet nr. 64, datë 01.10.2024; nr. 29, datë 01.11.2022; nr. 3, datë 23.02.2016 të Gjykatës Kushtetuese*).

28. Duke iu kthyer çështjes në shqyrtim, pa përsëritur rrethanat e rastit të parashtruara në pjesën hyrëse të këtij vendimi, Kolegji vëren se masa hetimore e kundërshtuar nga kërkuesi është bazuar në parashikimet e ligjit procedural penal, sipas të cilit sekuestroja, si masë preventive e marrë gjatë procesit penal, kufizon të drejtën e disponimit të pasurisë së mbajtësit të saj. Për të garantuar këtë të drejtë (të pronës private) nga veprimet abuzive të organit procedues, ligji parashikon se ajo masë vendoset nga gjykata, e cila kontrollon edhe zbatimin e saj, ndërkohë që vendimet e gjykatës më të ulët i nënshtrohen kontrollit gjyqësor nga gjykatat më të larta. Konkretisht, masa e sekuestros preventive kërkohet nga prokurori dhe vendoset nga gjyqtari dhe sipas nenit 274 të KPP-së ajo urdhërohet kur ka rrezik që disponimi i lirë i një sendi që lidhet me veprën penale mund të rëndojë ose të zgjasë pasojat e saj, ose të lehtësojë kryerjen e veprave penale të tjera (pika 1). Kurse sipas pikës 2 të këtij neni, sekuestroja mund të vendoset edhe për sendet, produktet e veprës penale dhe çdo lloj pasurie tjetër që lejohet të konfiskohet, sipas nenit 36 të KP-së, i cili parashikon rastet e konfiskimit të mjeteve të kryerjes së veprës penale dhe produkteve të veprës penale dhe ka të bëjë me marrjen dhe kalimin në favor të shtetit, ndër të tjera, të produkteve të veprës penale, ku përfshihet çdo lloj pasurie, si dhe dokumentet ose instrumentet ligjore që vërtetojnë tituj ose interesa të tjerë në pasurinë që rrjedh ose fitohet drejtpërdrejt ose tërthorazi nga kryerja e veprës penale (pika 1, shkronja “b”).

29. Në kuptim të sa më sipër, në rastin konkret, masa është vendosur nga gjyqtari i hetimeve paraprake mbi kërkesën e prokurorit, ndërsa vendimi i tij dhe zbatimi i masës në vijim i është nënshtuar kontrollit nga gjykatat më të larta. Vendimet gjyqësore të kundërshtuara përmbajnë informacionin e nevojshëm për arsyet e vendosjes dhe të zbatimit të masës së sekuestrimit, përkatësisht *periculum in mora* dhe *fumus delicti*. Gjykatat e zakonshme kanë arsyetuar se ka ekzistuar një *periculum in mora* (rrezik vonese) në mosdhënien e një vendimi sekuestrimi, pasi pasojat e veprës penale mund të rëndoheshin ose të zgjateshin, ose mund të lehtësohej kryerja e veprave penale të tjera. Në të vërtetë, për shkak të zbulimit të të dhënave që ngrinin dyshime për veprimtari të paligjshme në fushën e trafikut ndërkombëtar të drogës, në kuadër të organizatës kriminale dhe për pastrimin e të ardhurave të siguruara nga kjo veprimtari kriminale edhe përmes investimit të tyre në sektorin e ndërtimit ose në sektorin imobiliar, me

qëllim formalizimin e të ardhurave për llogari të anëtarëve të organizatës kriminale, si dhe ushtrimin të ndjekjes penale në vijim, pasi pasuria edhe më parë ishte tjetërsuar, ka ekzistuar rreziku që ajo mund të tjetërsohej sërish, çka do të pengonte ose vështirësonte konfiskimin e saj në përfundim të procesit penal. Për sa i përket çështjes së *fumus delicti*, gjykatat e zakonshme kanë pranuar se ky kusht përmbushej duke qenë se vendimi i sekuestros po merrej në fazën e hetimit dhe se dyshimet për veprat penale që supozohej të kishin ndodhur ishin të besueshme. Për këtë, ato kanë evidentuar detaje rreth dërgimit nga jashtë të të ardhurave nga anëtarët e dyshuar të organizatës kriminale dhe përdorimit të tyre në Shqipëri, ku është përfshirë edhe një shtetas (B), shoqëria në emër të vëllait të të cilit ka kryer edhe tjetërsimin e pronës në favor të kërkuesit, pronë kjo që më herët dyshohet se ka qenë e një prej anëtarëve të organizatës kriminale. Mbi këto të dhëna ato kanë pranuar ekzistencën e dyshimit për veprën penale të pastrimit të produkteve të veprimtarisë kriminale, në kuadër organizatës kriminale, duke evidentuar edhe një lidhje të mundshme të pasurisë së kërkuesit me veprën penale dhe autorët e dyshuar të saj.

30. Kolegji vëren se edhe pse në dukje veprimi për kalimin e pasurisë në pronësi të kërkuesit është bërë përmes veprimeve të ligjshme, objekti i procedimit penal në kuadër të të cilit është vendosur masa e kundërshtuar lidhet me mënyrën e fitimit të kësaj prone në origjinë përmes veprimeve të dyshuara si të paligjshme. Në këtë kuptim, duke pasur parasysh arsyetimin e gjykatave të zakonshme, në drejtim të mënyrës së interpretimit dhe të zbatimit të nenit 274 të KPP-së, si baza ligjore e zbatueshme edhe në rastin konkret, Kolegji vlerëson se pretendimi i kërkuesit për paligjshmëri të masës së sekuestros me argumentet se ka vepruar në mirëbesim për fitimin e pasurisë dhe se nuk është person nën hetim ose i dyshuar për veprën penale, nuk merr rëndësi në momentin në të cilin ndodhet procedimi penal, për sa kohë masa e kundërshtuar është vendosur në funksion të mbarëvajtjes së tij. Nga ana tjetër, nuk evidentohet ndonjë e dhënë ose tregues i qenësishëm për ligjshmërinë e fitimit të pronës në origjinë në kuptim të kushtit të *fumus delicti* për vendosjen e masës së kundërshtuar. Për pasojë, Kolegji vlerëson se përfundimi i gjykatave të zakonshme se masa e kundërshtuar është vendosur sipas ligjit, nuk është i paarsyeshëm ose arbitrar. Për rrjedhojë, pretendimi i kërkuesit për cenimin e së drejtës së pronës private është haptazi i pabazuar.

31. Në përfundim, Kolegji çmon se kërkesa nuk plotëson kriteret ligjore për kalimin e saj për shqyrtim në seancë plenare.

PËR KËTO ARSYE,

Kolegji i Gjykatës Kushtetuese, në bazë të neneve 31 dhe 31/a, pikat 1 dhe 2, shkronjat “d” “e”, të ligjit nr. 8577, datë 10.02.2000 “Për organizimin dhe funksionimin e Gjykatës Kushtetuese të Republikës së Shqipërisë”, të ndryshuar,

V E N D O S I:

Moskalimin e çështjes për shqyrtim në seancë plenare.